

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/187/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113221516
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2015:5113221516.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci navrhovateľa: A. O., nar. XX.X.XXXX, bytom Na F. XX/XX, XXX XX K. nad V., právne zast. Advokátska kancelária Mendel. Mestická, Slovíková, s.r.o., so sídlom Žilina, Hollého 31/371, IČO: 36421910, proti odporcovi: F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. nad V., Na X. XXXX, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Milan Chovanec s.r.o., so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdého 17, IČO: 364 366 40, o určenie výživného na manželku, takto

r o z h o d o l :

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživu navrhovateľky mesačne sumou 50 eur splatnou vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred v období od 12.6.2013 do 16.3.2015.

Súd návrh vo zvyšku z a m i e t a .

Súd p o v o ľ u j e odporcovi zaplatiť zameškané výživné v sume 130,81 eur v splátkach po 50 eur mesačne splatných vždy do 10-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom zo dňa 12.6.2013 v konaní vedenom pred Okresným súdom Žilina pod. sp. zn. 13C/176/2013 domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil odporcovi platiť jej manželské výživné v sume 100,- eur mesačne vopred vždy do 10. dňa v mesiaci, kde súd návrhu vyhovel.

Uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 6Co/381/2013-68 zo dňa 30.08.2013 bolo zmenené Uznesenie Okresného súdu Žilina č.k. 13C/176/2013-17 zo dňa 18.06.2013 tak, že bola odporcovi uložená povinnosť predbežne platiť navrhovateľke výživné manželky sumou 50,00 Eur mesačne, počnúc dňom 18.06.2013 vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky.

Následne návrhom zo dňa 2.7.2013 sa navrhovateľka domáhala uloženia odporcovi povinnosti, počnúc dňom 12.6.2013 platiť jej výživné vo výške 150,- eur mesačne splatné vždy do 10. dňa v mesiaci vopred.

Návrh odôvodnila tým, že s odporcom sú od 20.9.2008 manželia. Dňa 20.1.2011 sa im narodil syn Sebastián, bývajú v mestskom nájomnom byte v K. nad V.. Z. je na rodičovskej dovolenke a odporca je zamestnaný v Mobise v Žiline. Manželstvo s odporcom je poznačené dlhoročnou agresivitou z odporcovej strany, bezdôvodnou žiarlivosťou, vulgárne jej nadával a fyzicky ju napádal, ťahal za vlasy a kopal do tela, všetko pred maloletým synom. Má dlhodobé zdravotné problémy a od 16.5.2013 bola uznaná za trvalé invalidnú, čo odporcovi nebránilo pokračovať v jeho útokoch, preto podala aj trestné

oznámenie a návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu. Dňa 16.5. 2013 po napadnutí odporcom sa rozhodla aj so synom odísť k matke. Proti odporcovi bolo pod č. ČVS:ORP - 589/1-OVK-ZA-2013 vznesené obvinenie za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Tr. zákona. Navrhovateľka je na materskej dovolenke, jej príjem pozostáva z rodičovského príspevku vo výške 199 eur a prídavku na dieťa vo výške 22,5 eur. Odporca mal jedinú kreditnú kartu s prístupom na jej účet a hospodáril s jej peniazmi, podľa svojej vôle. Po odchode zo spoločnej domácnosti mu v banke zrušila dispozičné právo k jej účtom. Odporca je zamestnaný vo firme Mobis Žilina a jeho príjem je 500 - 600 eur mesačne. V súvislosti s uvedeným, je zrejmé, že ich životná úroveň ako manželov je značne nerovnovážna. V zmysle zákona je odporca, povinný podľa § 71 ZoR pomáhať jej, starať sa podľa svojich schopností aj o jej potreby a životnú úroveň, ktorá má byť podľa zákona medzi manželmi rovnaká.

Odporca vo vyjadrení k návrhu uviedol, že konanie vedené na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 21 P/166/2013 bolo začaté na základe návrhu F. O. zo dňa XX.X.XXXX, ktorým sa domáhal úpravy práv a povinností k maloletému Q. O., nar. XX.X.XXXX. Následne dňa 28.5.2013 podala matka A. O. návrh na úpravu práv a povinností k maloletému dieťaťu, návrh na vydanie predbežného opatrenia a návrh na rozvod manželstva, kde sa navrhovateľka svojimi návrhmi okrem iného domáha určenia výživného na maloletého Q. vo výške 170,- € mesačne na čas do rozvodu a vo výške 120,- € na čas po rozvode. Všetky návrhy boli spojené do konania pod sp.zn. XX P/IXX/XXXX.

K nárokom navrhovateľky uviedol, že považuje za nesporné, že jeho súčasný príjem nepostačuje ani na žalované výživné a je nesporné, že o výške manželského výživného bude môcť súd konať až po tom, ako ustáli súd rozhodnutie o výške výživného na maloleté dieťa. Má za to, že nie sú dané dôvody na zaplatenie manželského výživného. Zdôraznil, že sa stará o syna Q., hradí všetky náklady spojené so zabezpečením všetkých jeho potrieb. Navrhovateľka si z vlastného príjmu hradí len svoje vlastné potreby. Jeho mesačný príjem predstavuje v priemere 690,- €. Súčasný príjem navrhovateľky predstavuje mesačne 238,60€. Ďalej zdôraznil, že návrh na rozvod podala navrhovateľka a s rozvodom nesúhlasí, pretože je v záujme spoločného maloletého syna Q. obnoviť spolunažívanie a tvoriť naďalej úplnú rodinu. Navrhovateľka sa vrátila k svojmu bývalému priateľovi, na ktorého v minulosti dokonca podávala trestné oznámenia, čo považuje za jej chvíľkové poblúznenie. Navrhovateľka má vážne zdravotné psychické problémy. Z počiatku príčinu tohto stavu videli v psychickom týraní od jej bývalého partnera A. V., ktorý ju mal dlhodobo prenasledovať a vyvolávať u nej stres. Postupne však zistil, že príčina tohto stavu je hlbšia a že manželka má obdobné symptómy ako jej sestra, preto ju presvedčil, aby navštevovala odborníka z oboru psychiatria. Pokiaľ navrhovateľka dodržiavala nastavený liečebný režim, tak bol jej stav v norme. Postupne však na odporúčanie svojich rodičov - najmä svojej matky prestala užívať predpísané lieky a jej stav sa začal zhoršovať. Zhoršovanie zdravotného stavu sa navonok prejavuje tým, že dochádza k zmene nálad, prežíva depresívne stavy, reaguje výbuchmi zúrivosti a to aj na verejnosti a výbuchy zúrivosti často vyvrcholia do fyzického útoku. Nikdy svojej manželke (a ani pred uzavretím manželstva) nijako neublížil - ani fyzicky, ani psychicky. Vylúčil, že by sa mal správať agresívne - trieskať dverami, rozbiť veci, kopať manželku do tela, vulgárne jej nadávať, či dokonca počas tehotenstva ju skopať do brucha a nadávať jej pred ich synom. Nikdy sa jej nevyhrážal zabitím, nikdy ju nenútil piť alkohol a on nie je alkoholik. Naopak navrhovateľka ho viackrát fyzicky napadla, či už u nich v domácnosti, ale aj pred ostatnou rodinou. Navrhovateľka niekoľkokrát opustila spoločnú domácnosť, čo pripisoval práve jej zdravotným problémom. Zakrátko sa vždy vrátila späť a to aj v marci 2011, keď mal syn Q. 2 mesiace. V sobotu, dňa 11.5.2013 sa navrhovateľka nevrátila z oslavy a preto nasledujúci deň 12.5.2013 navštívil rodičov manželky, kde ju našiel. Navrhovateľka sa však odmietla sním vrátiť do spoločného bytu s vysvetlením, že už nechce sním bývať a že na políciu nahlásila, že ju mal napadnúť. Preto zostal u rodičov jeho manželky až do príchodu polície, aby mohol obratom podať vysvetlenie k oznámeniu, ktoré na neho podala manželka. Následne v ten istý deň v poobedňajších hodinách (okolo 15.00 hod.) sa navrhovateľka vrátila späť do bytu a prosila ho o odpustenie, ospravedlňovala sa. Potom mu navrhla, aby spolu užili všetky lieky čo ona má a aby skočili do Váhu. Po upokojení ju uložil spať, avšak tieto jej depresívne nálady naďalej pretrvávali. Dňa 16.5.2013 ráno sa vrátil domov z nočnej pracovnej zmeny. Vtedy našiel sms správu z telefónneho čísla jej bývalého priateľa A. V., ktorý ju v minulosti psychicky týral a od ktorého týrania odôvodňovali psychické problémy manželky. Pretože nadobudol podozrenie, že manželka opäť s ním udržuje intímny vzťah, tak sa jej na to spýtal. Odpovedala mu, že sa s ním iba stretla, že keby potrebovala vraj niečo niekam odviezť, či by ju odviezol. V ten istý deň mu neskôr mu oznámila, že má ísť na sociálnu poisťovňu a tak sa ponúkol, že ju tam odporca odvezie. Najskôr však povedala, že ide vyspať smeti a že potom ju odvezie. Zobrala von so sebou aj syna. Keď sa však dlhšie nevracali, šiel odporca za nimi a zistil, že navrhovateľka spolu so synom utiekla na autobusovú zastávku. Následne ho obvinila na políciu, že jej ukradol telefón a začala sa

mu vyhrážať rozvodom. Preto sa opäť dostavil na políciu a podal vysvetlenie k oznámeniu, že telefón jej neukradol, ale nechala si ho doma. Odkedy manželka odišla zo spoločnej domácnosti, telefonovala mu prvé dva dni, že môže prísť k dieťaťu, že so synom môže byť aj 10 hodín, že ona ho neberie, avšak po pol hodine ho poslala preč, syna mu odmietala čo i len ukázať. Keď sa jej prihovril na ulici, tak nereagovala a o synovi mu nedávala žiadne informácie. Snažil sa riešiť vzniknutú situáciu, dohovárať manželke, aby navštívila svoju lekárku, opäť pravidelne užívala svoje lieky, vrátila sa späť domov, aby mohli opäť spolu žiť a spoločne vychovávať ich syna. Manželka však úplne prestala s ním komunikovať. Nemal žiadne informácie o nej a ani o synovi. Preto dňa 25.5.2013 nahlásil vzniknutý stav na OO PZ v Žiline a spolu s policajtmí odišli na adresu jej rodičov. Po príchode z domu vyšla iba sestra odporcovkej manželky A. G. a oznámila, že jeho manželka odišla ráno spolu s dieťaťom a nevie kam. Na polícii mi konajúci policajt oznámil, že práve obdržal telefonát, že syn je v poriadku a že je vraj v X. a že bude na odporcu podané trestné oznámenie, že mal údajne svoju manželku 5 rokov biť. Dňa 27.5.2013 mu telefonovala manželka, že ak chce vidieť syna, tak môže prísť večer po 18-tej hodine. So synom sa stretol večer okolo 18.30 hod.. Manželka s ním nekomunikovala. Mal o syna veľký strach, nemohol pripustiť, aby žil v dome, kde okrem manželky s vlastnými problémami žije ďalšia psychicky chorá osoba a kde manželkina matka s ľahkým prístupom k rôznym medikamentom (je zdravotná sestra) kŕmi dvojročné dieťa jemu neznámymi liekmi. Preto sa rozhodol si syna zobrať so sebou a odišli k jeho rodičom do Z.. Večer odporcova matka oznámila navrhovateľke, že syn je u nich, že sa cíti dobre a že samozrejme kedykoľvek môže prísť a byť s ním. Preto ani on nijakým spôsobom nebránil navrhovateľke v stretávaní sa s maloletým synom. S navrhovateľkou doposiaľ hospodárili spoločne, nedôvera medzi nimi nebola. Naopak, manželka sama ponechávala na ňou otázky hospodárenia, pretože vedela všetky peniaze minúť obratom ruky. Každý mesiac po výplatnom termíne chodievali na spoločné nákupy, stravné lístky nechávali len na dokúpenie, keby niečo pochybilo, postupne stavali aj garáž a mali stavať aj rodinný dom.

Vo veci súd nariadil pojednávanie. Na pojednávaní účastníci zotrvali na svojich návrhoch a vyjadreniach.

Navrhovateľka uviedla, že spoločne nežijú od 16.5.2013, kedy po nezhodách sa manželia rozišli s tým, že navrhovateľka išla bývať k svojim rodičom a odporca išiel bývať k svojim rodičom do obce Z.. Vzhľadom na situáciu, ktorá nastala po rozchode týchto účastníkov a vzhľadom k tomu, že začalo prebiehať rozvodové konanie, zostala navrhovateľka bez akéhokoľvek príjmu a z tohto dôvodu aj pristúpila k podaniu návrhu na určenie výživného manželke. Dieťa bolo zverené predbežným opatrením v rámci rozvodového konania do osobnej starostlivosti matky, od novembra 2013 vzhľadom na rozhodnutie KS bolo dieťa zverené otcovi. Matka vzhľadom k tomu, že jediným zdrojom príjmu bol invalidný dôchodok je v súčasnej dobe odkázaná na pomoc a výživu svojich rodičov. Matka vzhľadom na rozhodnutie KS odovzdala rodičovský príspevok, čiže od novembra 2013 už jediným jej príjmom je len invalidný dôchodok, z invalidného dôchodku prispieva rodičom sumou 100 eur na stravu, ubytovanie a poplatky za vedenie domácnosti. Pre problémy so sluchom si musela kúpiť načúvacie zariadenie v sume 100 eur. Ďalej platí mesačne 40 eur za cestovné do Z. a späť na cestu k dieťaťu. Ďalšie náklady predstavujú nevyhnutné výdavky, sú spojené s hygienou, oblečením a jej príjem jej nepostačuje na to, aby mohla žiť normálnym životom a aby životná úroveň manželov mohla byť rovnaká. Vzhľadom na príjem otca, je schopný a je v jeho možnostiach, aby prispieval sumou, ktorú navrhovateľka navrhuje na výživné manželky.

Navrhovateľka vo výpovedi uviedla, že o dieťa od júla 2013 sa staral otec, rodinné prídavky do októbra 2013 poberala, tieto však nevrátila, na dieťa neprispieva, pretože nemá na to prostriedky, žije len z dôchodku. Neskôr právna zástupkyňa uviedla, že po uložení povinnosti prispievať na výživné si túto povinnosť plní.

Odporca uviedol, že navrhovateľka návrh na určenie manželského výživného podľa jeho názoru podala ako pomstu za to, že žalovaný odmietol súhlasiť s návrhom na rozvod manželstva, chcel zachovať ich manželské spolužitie. Navrhovateľka neprispieva na výživu mal. Q. žiadnym spôsobom a neprispievala tak po celú dobu, kedy začali spory riešené v súdnom konaní. Otec zabezpečoval všetky potreby syna napriek tomu, že matka poberala rodičovský príspevok aj príspevok na výživu dieťaťa a to až do konca októbra 2013. Ďalej matka bez vedomia otca stavebné sporenie na syna zrušila a fin. prostriedky si nechala. Väčšina oznámení bola postúpená na priestupkové konanie. Vznesené obvinenie bolo len v jednej veci, kde navrhovateľka obvinila z dlhodobého fyzického a psychického týrania odporcu. Poukázal na to, že podľa znaleckého posudku vyhotoveného v konaní 21P/166/2013 znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie psychiatria, MUDr. Kollára, znalec konštatoval,

že matka, teda navrhovateľka má diagnostikovanú poruchu osobnosti s rysmi emočnej nestability, histriónskymi rysmi disponovanú k úzkostne depresívnym dekompenzáciám pri dlhodobej frustrácii vo vzťahoch pri neúspechoch a nenaplnení očakávaní. Jedná sa o trvalú celoživotnú štruktúru a vlastnosti osobnosti. U matky v stresujúcich a záťažových situáciách dochádza k opakovaným adaptačným poruchám s úzkosťou emočnou tenziou, zvýrazňovaním senzitivity, vulnerability, labilizácie afektivity, poklesu tolerancie, záťaže, frustrácie a somatizáciou psychických ťažkostí, čo si vyžiadalo opakovane psychiatrické a psychologické intervencie a antidepresívnu liečbu, ktorá trvá do súčasnosti. Odporca vyjadril názor, že problémy navrhovateľky nastali dôsledku nadväzovania opätovných vzťahov s A. V.. Zdôraznil, že navrhovateľka disponuje príjmom 240 eur, ktorý je určený výlučne pre ňu a jej vlastné potreby. Otec disponuje príjmom v rozpätí od 600 do 700 eur v čistom, pričom z tohto zabezpečuje všetky svoje potreby, dochádzku do zamestnania, náklady spojené s výkonom zamestnania ako aj výživu mal. dieťaťa, pretože matka výživné neplatí a otec si je vedomý, že túto povinnosť bude ďalej znášať aj za ňu. Preto považuje domáhanie sa manželského výživného za určitý rozpor s dobrými mravmi a zneužitie práva v zásade na rovnakú životnú úroveň manželov.

Vo výpovedi uviedol, že matka na výživu a potreby pre dieťa neprispieva, fakticky musel všetko pre syna kúpiť. Prostriedky má len zo mzdy.

Podľa ust. § 153 O. s. p., súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Pri posudzovaní vyživovacej povinnosti medzi manželmi súd vychádzal z ustanovení zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len Zákon o rodine), konkrétne z § 71, § 75 a násl..

Podľa § 71 ods. 1 Zákona o rodine, manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 71 ods. 2 Zákona o rodine, vyživovacia povinnosť medzi manželmi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine, výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov ako aj oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovný skutkový stav:

Súd v konaní považoval za nesporné, preukázané zhodným vyjadrením, že účastníci od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia nežijú v spoločnej domácnosti, každý z nich žije u svojich rodičov. Navrhovateľka v čase podania návrhu poberala rodičovský príspevok vo výške 199,60 Eur, prídavky na dieťa vo výške 23,10 Eur a invalidný dôchodok v sume 238,60 Eur mesačne podľa potvrdenia úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, od 1.1.2014 vo výške 246,40 eur eur.

Odporca podľa potvrdenie spoločnosti MOBIS Slovakia s.r.o. dosahuje priemerný mesačný zárobok vo výške 687,00 Eur.

Rozsah vyživovacej povinnosti stanovený právoplatne predbežným opatrením Krajského súdu Žilina 6Co/381/2013-68 pre zabezpečenie základných osobných (životných) potrieb bol v sume 50,00 Eur mesačne počnúc dňom 18.6.2013 vždy do 10-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky, pričom bolo zmenené uznesenie OS Žilina č.k. 13C/176/2013-17 z 19.6.2013.

Súdy pritom vychádzal zo skutočnosti, že aj predbežným opatrením Okresného súdu v Žiline č.k. 21P/166/2013-137 zo dňa 09. 08. 2013 bol maloletý Q. dočasne zverený do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť platiť výživné na maloletého v sume 30,00 Eur mesačne počnúc dňom nariadenia predbežného opatrenia. Následne však odvolacím súdom bol mal. Q. zverený do výchovy otca - odporca a matke bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu.

Obaja účastníci žijú v dome svojich rodičov, odporca aj s maloletým synom. Dohodu o ukončení nájomnej zmluvy k nájmu bytu č. 7 v bytovom dome č.s. XXXX k. ú. K. nad V. bol dňom 30.6.2013 ukončený nájomný vzťah.

Účastníci uzavreli manželstvo dňa 20.9.XXXX, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu v I. vo zv. XX, ročník 2008, na strane XXX, pod por. č. XXX. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom OS Žilina č.k. XXP/XXX/XXXX-XXX zo dňa 22.1.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.3.2015.

Súd zistil, že navrhovateľka počas rozhodného obdobia od podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia zasielala na adresu maloletého syna mesačne sumu 30 eur, mimo úhrady 5.1.2015, kedy uhradila sumu 180 eur, 20.1.2015, kedy uhradila suma 90 eur, čím plnila vyživovaciu povinnosť určenú predbežným opatrením, uznesením KS Žilina 9CoP99/2013, ktorým bolo rozhodnuté o predbežnom opatrení návrhu matky a otca na nariadenie predbežného opatrenia tak, že mal. bol zverený do osobnej starostlivosti otca v spojení s uznesením OS Žilina 21P/166/2013-75, ktorým bola navrhovateľka povinná platiť výživné na mal. Q. vo výške 30 eur mesačne.

Odporca podľa poštových podacích poukazov uhradil na účet navrhovateľky výživné určené predbežným opatrením v sume 50 eur dňa 6.3.2015, 50 eur 9.2.2015, 50 eur dňa 9.1.2015, 50 eur 9.12.2014, 50 eur 10.11.2014, 30 eur dňa 13.10.2014, 50 eur dňa 1.10.2014, 50 eur dňa 9.9.2014, 50 eur 8.8.2014, 50 eur 9.7.2014, 50 eur dňa 9.6.2014, 50 eur 7.5.2014, 50 eur 8.4.2014, 50 eur 7.3.2014, 50 eur 7.2.2014, 150 eur 13.1.2014, 45 eur 9.1.2014, spolu 925,- eur.

Podľa rozhodnutia ÚPSVaR Žilina zo dňa 16.12.2013, bola odňatá od 1.11.2013 rodičovská dávka vo výške 199,60 eur. Navrhovateľke bol na základe odporúčenia odborného lekára zaslaný zvukovodový prístroj Oticon Atlas CIC s prísl. .

Navrhovateľka hradila okrem bežných výdavkov na stravu a hygienu aj poplatky za prístup na internet, vo výške 39,92 eur za dva mesiace, faktúru SPP, ktorou bola účtovaná navrhovateľke suma 11,10 eur dňa 2.8.2013, poplatok za komunálny odpad za rok 2013 a daň za rok 2013. Uvádzala, že platí 7 eur za baterky do načúvadla, dopláca za lieky z reumatológie 14 eur mesačne, za benzín 40 eur mesačne za cestu do K. z Z. a späť. Rodičom prispieva mesačne 100 eur, platím si náklady na oblečenie, hygienu, mesačne vynakladám na oblečenie okolo 30 eur, 15 eur na autobusovú dopravu.

Odporca uviedol, že na potreby pre syna vynakladá mesačne okolo 200-300 eur na potraviny, oblečenie, ďalej na dopravu do práce, min. 50 eur do A., pretože potom ho vozí odtiaľ zamestnávateľ, platil aj životnú poisťku. Rodičom prispieva na elektriku, plyn, 40-60 eur podľa výplaty ako mu zostane.

Súd mal v konaní preukázané, že účastníci v dobe odo dňa podania návrhu na vydanie predbežného opatrenia spoločne nežili, spoločne nehospodária a každý uhrádza vlastné výdavky. Odporca sa v rozhodnom období od 12.6.2013 do 17.3.2015 staral o dieťa. Odporkyňa spočiatku výživné nehradila, neskôr si túto povinnosť splnila. Súd však tieto sumy nepovažoval za súčasť príjmov účastníkov, pretože výživné je určené pre dieťa na ktorého výžive sa podieľajú obaja rodičia podľa svojich schopností.

Súd z vykonaného dokazovania mal preukázanú určitú disproporciu v príjmoch (aj výdavkoch) v životnej úrovni účastníkov, teda že účastníci mali rozdielnu životnú úroveň a táto bola nižšia na strane navrhovateľky. Všetko konštatoval aj odvolací súd pri rozhodovaní o predbežnom opatrení, nakoľko navrhovateľka mala príjem po odňatí rodičovského príspevku len z invalidného dôchodku. Odporca mal síce vyšší príjem, avšak aj vyššie výdavky, najmä spojené s plnením si vyživovacej povinnosti voči dieťaťu. Súd však zistil, že plnením si vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke v rozsahu povinnosti stanovenej predbežným opatrením došlo k vyrovnaniu disproporcií pri úhrade účelne vynaložených výdavkov, ktoré sú nesporne vyššie na strane odporcu. Pri oboch účastníkoch úhradou nevyhnutných nákladov na základné potreby, stravu, príspevok na bývanie, u navrhovateľky výdavkov na výživné pre syna, odporcu pri ostatných výdavkoch na potreby syna došlo k faktickému zrovnaniu životnej úrovne, kde príjem oboch účastníkov pre osobnú potrebu je splnením výdavkových povinností vyčerpaný. To že navrhovateľka mala v rozhodnom období nižšie disponibilné príjmy ešte samo osebe neznamena skutočnosť, že by aj mala nižšiu životnú úroveň ako odporca nominálnym odčítaním príjmov.

Súd preto zistil, že počas rozhodného obdobia vznikol navrhovateľke nárok na výživné ako manželke a to v období od 12.6.2013 do 17.3.2015 vo výške 50 eur mesačne. Vyšší príspevok na výživu by už výrazne znevýhodnil odporcu, ktorý má vyššie výdavky aj s obstaraním osobných vecí v súvislosti s pracovnou činnosťou, výživou syna, osobnou starostlivosťou o syna ako aj výdavky pre zabezpečenie ubytovania pre dve osoby. Súd preto návrh vo zvyšku zamietol. Vyživovacia povinnosť za rozhodné obdobie bola vo výške súhrnne 1.055,81 eur, pričom odporca uhradil sumu 50 eur dňa 6.3.2015, 50 eur 9.2.2015, 50 eur dňa 9.1.2015, 50 eur 9.12.2014, 50 eur 10.11.2014, 30 eur dňa 13.10.2014, 50 eur dňa 1.10.2014, 50 eur dňa 9.9.2014, 50 eur 8.8.2014, 50 eur 9.7.2014, 50 eur dňa 9.6.2014, 50 eur 7.5.2014, 50 eur 8.4.2014, 50 eur 7.3.2014, 50 eur 7.2.2014, 150 eur 13.1.2014, 45 eur 9.1.2014, spolu 925,- eur. Súd preto povolil zostávajúcu sumu v rozdiely 130,81 eur uhradiť v splátkach po 50 eur mesačne splatných vždy do 10-teho dňa v mesiaci s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že s poukazom na úspech účastníkov v konaní nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z nich.